

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.356/2012/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Pintér Károly Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pintér Károly ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Farkas Imre ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. május 30. napján kelt 10.a.G.40.026/2012/19. sorszámú ítélete ellen az alperes által 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 12.700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes és **(személy 1)** az alperesi kft. tagjai, szavazati joguk 50-50 %-os. Mindketten a társaság önálló cégjegyzési jogú ügyvezetői voltak, azonban 2011. szeptember 14. napján a felperes köztisztviselői jogviszonyából adódó összeférhetetlenség miatt az ügyvezetői tisztségéről lemondott. A változást a cégbíróság 2011. október 13. napján jegyezte be a cégjegyzékbe.

Az alperesi kft. 2011. november 10. napján taggyűlést tartott, melyen **(személy 2)** ügyvezető megválasztására a felperes indítványa ellenére nem került sor.

A felperes 2011. november 10-én levélben kérte az alperesi ügyvezetőt, hogy legkésőbb 2011. november 30-ig hívjon össze taggyűlést a társaság 2011. szeptember 14-i fordulónappal elkészítendő mérlege elfogadása tárgyában. Erre reagálva az alperes 2011. november 11-i keltezéssel értesítést küldött felperesnek,

amelyben arról tájékoztatta, hogy a 2011. november 10-i megkeresését a társaság jogi képviselőjének továbbította ügyintézés céljából.

Az alperes a felperes részére tértivevényes küldeményt adott postára 2011. november 14. napján.

(Személy 1) ügyvezetői tisztsége 2012. február 12. napján lejárt, ezért **(személy 1)** 2011. november 14. napján taggyűlést hívott össze 2012. december 2. napjára. A taggyűlés napirendi pontjai: 1. A társasági szerződés módosítása akként, hogy a vezető tisztségviselők (ügyvezetők és felügyelőbizottsági tagok) megválasztása ezután határozatlan időtartamra szólhat. 1. A társasági szerződés módosítása akként, hogy a taggyűlés 3 fős, ügydöntő felügyelőbizottságot választ meg határozatlan időtartamra, mely felügyelőbizottság felhatalmazást kap jelen taggyűlésen az ügyvezetők megválasztására, díjazásának megállapítására és visszahívására. 3. A taggyűlés döntése arról, hogy **(felperes neve)** taggal szemben polgári pert és büntetőeljárást indíthat a társaság, a belső vizsgálat által feltárt visszaélései gyanúja miatt.

A felperes házastársa **(személy 2)** 2011. november 15. napján **(kézbesítő neve)** postai kézbesítőtől **(tanú neve)** tanú jelenlétében kézhez vette az alperes 2011. november 14. napján postára adott tértivevényes küldeményt, amely az alperes 2011. november 11-i keltezésű értesítését tartalmazta. A tértivevényen a küldemény tartalma nem került feltüntetésre. A felperes a 2011. november 14. napján kelt taggyűlési meghívót nem kapta meg.

Az alperes 2011. december 2. napján a felperes távollétében taggyűlést tartott és a napirendi pontoknak megfelelően 1-3. sorszám alatt a taggyűlés határozatokat hozott. A meghozott taggyűlési határozatok alapján a cégbíróságon változásbejegyzési kérelmet terjesztett elő 2011. december 29. napján. A változásbejegyzési eljárásban a cégbíróság felhívására az alperes csatolta a taggyűlés meghívójának felperes részére 2011. november 15. napján történt kézbesítését tanúsító tértivevényt. E tértivevényen átvevőként a felperes házastársa szerepelt és azon feltüntetésre került a küldemény tartalma, mint „meghívó”. A változások cégjegyzéki átvezetése tekintetében az eljárás még folyamatban van.

A 2011. december 2. napján a 2. számú taggyűlési határozattal létrehozott felügyelőbizottság 2012. január 30-án határozott **(személy 1)** ügyvezető határozatlan időtartamra történő újraválasztásáról, valamint új ügyvezetőnek megválasztotta **(személy 3)**-t ugyancsak határozatlan időtartamra. A cégbíróságon e változások átvezetését is kérte az alperes, az eljárás felfüggesztésre került.

A perbeli időszakban az alperesi társaság működését a Ctv. 6. számú melléklete szerinti szerződésminta felhasználásával készült társasági szerződés szabályozta.

A felperes keresetében a 2011. december 2. napján meghozott 1., 2. és 3. számú alperesi taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a

taggyűlésre meghívót nem kapott, ezért a taggyűlés tartásáról tudomása nem volt, így nem is jelent meg azon. A cégeljárásban hiánypótlás keretében benyújtott taggyűlési meghívó kézbesítését tanúsító tértivevény (ragszáma: **(X)**) egy, a társaság által felperes részére 2011. november 11-én kelt levél postai küldeményének a tértivevénye. Ebben a küldeményben, melyet 2011. november 15. napján kézbesített a posta, azt a házastársa vette át, a kft. válaszlevele volt az ő 2011. november 10-i megkeresésére, azon kívül mást, így taggyűlési meghívót a küldemény nem tartalmazott. A tértivevényről a házastársa mobiltelefonjával fényképfelvételt készített. Ezen a felvételen látható, hogy a tértivevényen a „meghívó” szó nem szerepel. Ugyanakkor a cégbírósághoz benyújtott példányon az ügyfél saját jelzése rovatban szerepel a „meghívó” szónak a bejegyzése. Mivel a december 2-án kelt társasági szerződést módosító okirat szerződésminta mellőzésével készült, álláspontja szerint a határozat ez okból is törvénysértő, minthogy a taggyűlés nem rendelkezett a szerződésminta mellőzéséről. Csatolta a mobiltelefon készülék memóriatartalmának vizsgálatáról készült igazságügyi szakértői véleményt.

Az alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte. Állította, hogy a taggyűlési meghívót az ügyvezető ajánlott tértivevényes küldeményként a felperes részére elküldte és nem felel meg a valóságnak az a felperesi állítás, hogy a megjelölt ragszámú küldeményben nem ez a meghívó volt található, hanem a 2011. november 11. keltezésű értesítés. Ez az értesítés pusztán egy tájékoztatás volt a kft. részéről. Az egy korábbi időpontban és ajánlottan, de tértivevény nélkül került megküldésre a felperesnek, szemben a komoly jogkövetkezményeket maga után vonó taggyűlési meghívó kézbesítési módjával.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes taggyűlése 2011. december 2. napján meghozott 1., 2., és 3. számú határozatait hatályon kívül helyezte, erről értesíteni rendelte a cégbíróságot és kötelezte az alperest perköltség megfizetésére. Rámutatott arra, hogy a kereset elbírálásának alapját annak vizsgálata képezte, hogy a december 2-i taggyűlés összehívása szabályszerűen megtörtént-e, a taggyűlési meghívó a felperes részére szabályszerűen kézbesítésre került-e. E körben tanúként meghallgatta a felperes házastársát, aki a postai küldeményt átvette, a postai kézbesítőt és az átvételnél jelenlévő **(tanú neve)** tanút. A meghallgatott tanúk egybehangzó, határozott és következetes előadása szerint 2011. november 15. napján az alperes által a felperes lakcímére megérkezett egy darab tértivevényes postai borítékban taggyűlési meghívó nem volt fellelhető. A felperes a 2011. november 10-i taggyűlést követően fokozott óvatossággal járt el a postai küldemények átvétele során, és a felperes házastársának tanúvallomása szerint ügyvédek tanácsára döntöttek akként, hogy az alperestől érkező küldeményekről minden esetben fotót készítenek és tanúkat is hívnak az átvételhez. **(Kézbesítő neve)** postai kézbesítő és **(tanú neve)** szomszéd nyilatkozataival, illetve az átvétel körülményeiről készült fényképfelvétellel és okirati bizonyítékokkal alátámasztottan igazoltnak tekintette a felperes kereseti előadását és akként foglalt állást, hogy a felperes részére 2011. november 15-én megérkezett

küldemény ténylegesen nem a taggyűlés meghívóját tartalmazta, hanem a 2011. november 11-i keltezésű értesítő levelet. A felperest súlyosan érintette az ügyvezetői tisztségének megszűnése, illetve az azzal összefüggésben kialakult helyzet, így

életszerűtlennek is tekintette azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes tudomása ellenére nem vett volna részt a 2011. december 2-i taggyűlésen. A felperesi előadást alátámasztotta az az alperes által is elismert tény, hogy a térítvényen a meghívó szó feltüntetésére csak utólagosan került sor, feltehetően a cégbíróság hiánypótló végzésére benyújtandó elektronikus másolati példány elkészítése érdekében. A felperes előadását erősítette a mobiltelefonnal készített fotófelvétel és az annak hitelességét alátámasztó igazságügyi szakértői vélemény is. Az alperes részéről megvalósult rosszhiszemű eljárásra utalt ugyanakkor az a tény, hogy a december 2-án meghozott taggyűlési határozatokról az alperes a felperest nem tájékoztatta, nem értesítette annak ellenére, hogy a kialakult helyzetben ez tőle mindenképpen elvárható lett volna. A felperes előadását támasztotta alá az az alperes által ugyancsak nem vitatott tény is, hogy a felperes november 10-i levelében napirendi pontok feltüntetésével taggyűlés összehívását kérte. Nyilvánvaló, hogy amennyiben a felperes ezen indítványait mellőző taggyűlési meghívót kapott volna kézhez 2011. november 15. napján, az ellen az addigra megszokott módon, vagyis írásban reagált volna. **(Személy 1)** alperesi ügyvezető tanúkénti meghallgatásakor a felperessel való haragos viszonyt elismerte. Ilyen körülmények között nyilatkozatait elfogulatlanak értékelni nem lehetett. Azon nyilatkozatának, miszerint a felperessel kereste a kontaktust a folyamatos további működés érdekében, ellentmond az a tény, hogy a taggyűlés megtartását követően minimálisan elvárható tájékoztatási kötelezettségének sem tett eleget, a meghozott határozatokról a felperest nem értesítette. Az alperes védekezése alátámasztásához tanúként kérte meghallgatni **(ügyvéd neve)** ügyvédet, aki személyesen szövegezte a taggyűlési meghívót és jelen volt a postázás is során a cég irodájában. Az elsőfokú bíróság e tanú meghallgatását mellőzte, figyelemmel arra, hogy tőle elfogulatlan tanúvallomás nem lett volna várható az alperessel fennálló tartós megbízásra és általános meghatalmazásra tekintettel. Ezen túlmenően a küldeményt a postán feladó személyek meghallgatását indokolatlannak is tekintette, figyelemmel a felperes által becsatolt fényképfelvétel, az annak hitelességét igazoló szakértői vélemény, a november 11-én kelt levél hátoldalára felvett nyilatkozat, és az aggálytalan tanú előadások alapján. E bizonyítékokat a bíróság együttesen mérlegelve arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes az alperestől 2011. november 15-én a taggyűlési meghívót nem vette át, a taggyűlésről egyéb forrásból sem szerzett információt, ezért nem vett részt a taggyűlésen. Ezen túlmenően rámutatott arra is, hogy a kft-k esetén a szerződésmintáról a szabad tartalmú társasági szerződésre történő áttérésről főszabályként a legfőbb szerv határoz és fogadja el az új tartalmú társasági szerződést. Ez azt is jelenti, hogy szabályszerűnek csak az esetben tekinthető a társasági szerződés módosításáról szóló taggyűlési határozat, ha a meghívóban meghirdetésre kerül az áttérésről való döntés is. Az alperes által 2011. november 14-én összehívott taggyűlés e követelménynek nem felelt meg, a 2011. december 2. napjára összehívott taggyűlés napirendi pontjai között ez a tárgy nem szerepelt, a meghozott társasági szerződésmódosítás ez okból is törvénytörő.

Gf.III.30.356/2012/5. szám

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését lényeges eljárási szabályok

megsértése és a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítésének szükségessége miatt. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás berekesztésére való figyelmeztetést követően nem adott lehetőséget nyilatkozattételre, perbeszédre, az elhangzottakat meghaladó további bizonyítási indítványok megtételére. Ezen eljárása sértette a tisztességes és pártatlan döntéshez való jogot. A felperes késedelmesen, a tárgyaláson terjesztette elő előkészítő iratát bizonyítási indítványaival együtt. A bíróság törvényi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával nem biztosított lehetőséget az alperes számára a beadványra való nyilatkozattételre, ezzel összefüggő viszontbizonyítási indítvány megtételére. A bíróság nem adott lehetőséget az alperes részére a felperesi előkészítő irat elolvasására sem. Iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem tudott a taggyűlés időpontjáról, hiszen a felperes saját nyilatkozata szerint is járt a cég székhelyén, annak hátsó bejáratánál. E körülményt, és azt, hogy a felperes be akart-e egyáltalán menni az ülésre, vagy sem, a meghallgatni kért biztonsági őrl előadásával megfelelően bizonyítható lett volna, azonban az alperes bizonyítási indítványait a bíróság elutasította. Indokolatlan a küldemény feladásának körülményeit tisztázó tanúk meghallgatásának mellőzése is. A felperes szavahihetőségét kérdőjelezi meg azon állítása, hogy az alperesi ügyvezetővel 2011. november elején romlott meg a kapcsolata és erre tekintettel kezdték rendszeresen fotózni az alperestől érkezett leveleket. Ezzel önellentmondásba is került, hiszen azt vallotta, hogy 2011 szeptemberében őt kizárta a székhelyről az ügyvezető. Nem kétséges, hogy a viszonyuk a felperes ügyvezetői tisztségről való kényszerű lemondását megelőzően már nagyon rossz volt, nem vitatottan ettől kezdve csak ügyvédeken keresztül érintkeztek. Ez cáfolja a felperes azon állítását, hogy 2011. november elején romlott meg a viszonyuk. Az elsőfokú bíróság a térítvevényről készült fényképet, a mobiltelefonnal kapcsolatos magánszakértői véleményt és a kézzel írt feljegyzést logikai tévedésből eredően értékelte és ítéletében az alperes által benyújtott térítvevényről, mint okirati bizonyítékról megfedkezett. A tanúk vallomásának értékelése során szintén logikai hibát követett el és elmulasztotta annak indokát megjelölni, hogy miért mérte kettős mércével a fél által indítványozott tanúk vallomását. Kifogásolható, hogy **(kézbesítő neve)** tanú kihallgatásának kezdetén a bíróság nem tisztázta, hogy a felekkel való viszonyán túl más okból nem elfogult-e és több más tanú esetében szintén elmulasztotta erről nyilatkoztatni a tanúkat. Az elsőfokú bíróság tévesen és iratellenesen minősítette a felperesi oldalon megjelent tanúk vallomását aggálytalannak, ugyanakkor **(személy 1)** ügyvezető tanúvallomását jogsértően minősítette elfogultnak. A bíróság az alperes hátrányára, a felperes előnyére, jogellenesen tett megkülönböztetést a tanúk között. A bíróság szerződésmintáról való áttételre vonatkozó álláspontját sem lehet elfogadni, ugyanis széleskörű cégbírósi joggyakorlat szerint számtalan szerződésmintáról való áttérés esetén egyszer sem kifogásolta a cégbíróság az erről való külön határozat hiányát.

Az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett azzal is, hogy az eljárás során nem oktatta ki a feleket a bizonyítási teherről és a bizonyítékok késedelmes

előterjesztésének jogkövetkezményeiről. Miután az alperes jogi képviselője az utolsó tárgyaláson ismerhette csak meg az alperes által indítványozott tanúk vallomását, az ezzel szembeni bizonyítás lehetőségét elzárta a bíróság, ezért figyelembe veendő új tényként, körülményként hivatkozott arra, hogy a felperes azon állítását, mely szerint a taggyűlés estéjén a fiáért ment az állomásra, cáfolja az a körülmény, hogy a felperes által jelzett időpontot követő több mint fél órában nem is érkezett vonat az állomásra. A **(V. Kft.)**

szakvéleményét csatolta annak bizonyítására, hogy a felperes házastársa által a mobiltelefonjával készített és a felperes által okirati bizonyítékként becsatolt fényképfelvételek manipulálhatók voltak, így azok a perben bizonyítékként figyelembe vehetők nem lettek volna. Kérte, hogy a másodfokú bíróság kérje be a kecskeméti birtokvédelmi hatóságtól az eljárás jegyzőkönyveit, mellyel azt kívánta alátámasztani, hogy a felperes nem is akart bemenni a taggyűlés idején a cég épületébe a taggyűlés helyszínére. Hivatkozott arra is, hogy a felperes feltehetően tudott a taggyűlésről, csak tévesen azt hitte, hogy a határozathozatalt meg tudja akadályozni távolmaradásával. A jogi képviselőnek az ítélethozatal után jutott tudomására, hogy az alperesi társaságnál készültek postai feladási jegyzékek, ez a meghívó küldésének napjára is meg van, mely bizonyítja a taggyűlési meghívó feladásának megtörténtét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként valós jogilag releváns tényállást állapított meg és abból a megfelelő következtetést levonva hozta meg érdemben helyes ítéletét. Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a jogvita elbírálására irányadó jogszabályokat és eljárása során eljárási szabályt sem sértett.

A fellebbezés alaptalan.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmének indokául az elsőfokú bíróság által elkövetett lényeges eljárási szabálysértéseket jelölte meg, ezért az ítéletábrá elsődlegesen e hivatkozásokat vizsgálta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tárgyalás berekesztésével kapcsolatos tevékenysége nem sértette sem a Pp. 145. §-ának konkrét rendelkezéseit, sem pedig az alperes által hivatkozott alapjogi sérelmet nem valósított meg, a bíróság pervezetése megfelelt a Pp. 2. §-a szerinti alapveti rendelkezéseknek, a tisztességes és pártatlan eljárás követelményének is. A 2012. május 30. napján megtartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság a Pp. 145. § /2/ bekezdése rendelkezésének megfelelően figyelmeztette a feleket a tárgyalás berekesztésére, és ezt követően került sor a tárgyalás berekesztésére. A tárgyalásról felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint az alperes tárgyaláson jelenlévő jogi képviselőjének lehetősége volt valamennyi érdemi nyilatkozatát megtennie, a tanúkhöz kérdést intéznie, a tanúvallomásokra észrevételt tennie és bizonyítási kérelmeit előterjesztene. Az elsőfokú bíróság az elhangzott nyilatkozatokat a jegyzőkönyvben rögzítette, többek között azt is, hogy az előadott, de az elsőfokú bíróság által elutasított bizonyítási kérelmen túlmenően a tárgyalás végén az alperesi jogi képviselőnek egyéb előadni valója nem volt. Ilyen körülmények között nem felel

Gf.III.30.356/2012/5. szám

meg a valóságnak az az alperesi előadás, hogy nem kapott megfelelő lehetőséget perbeli jogainak gyakorlására.

A felperes bírósághoz 2012. május 29. napján érkezett 18. sorszámú beadványából az eljáró bíró még a tárgyalás elején kézbesített egy példányt az alperesi jogi képviselő

számára és az alperesi képviselő indítványára szünetet is elrendelt (19. sz. jegyzőkönyv 2. oldal). Ilyen körülmények között az az alperesi hivatkozás sem felel meg a valóságnak, hogy ne lett volna módja a felperes előkészítő iratának áttanulmányozására. Miután az előkészítő irat az elsőfokú bíróság által figyelembe nem vett, más szervezet hatáskörébe tartozó panaszeljárással összefüggő tényállításokat tartalmazott, melyek a jogvita elbírálása szempontjából relevanciával nem bírnak, így egyebekben sem lett volna jelentősége az e körben megtett alperesi nyilatkozatoknak. „Viszontbizonyítási indítvány” fogalmát a Pp. nem ismeri, azaz amennyiben az egyik fél állításaira bizonyítást ajánl fel, úgy szükségképpen ebből nem következik, hogy az ellenérdekű félnek valamennyi, e fél által tett tényállítás cáfolására bizonyítási kérelmet (az alperesi képviselő által viszontbizonyítási kérelemnek nevezett nyilatkozatot) kellene előterjesztenie. Miután a perben csak a jogilag releváns tényállítások tekintetében szükséges bizonyítást lefolytatni, így pusztán a felek közötti rossz viszony alapján kialakult azon gyakorlatból, hogy a felperes és az alperesi társaság másik tagja az ellenérdekű fél valamennyi nyilatkozatát cáfolni kívánja, nem következik a jogilag nem releváns körülményekre vonatkozó perbeli bizonyítási kötelezettség.

A Pp. 3. § -ában rögzített alapelvi rendelkezések szerint az ügy ura a felperes, az általa előterjesztett kereseti kérelem tekintetében van döntési jogosultsága és kötelezettsége az eljáró bíróságnak. A kereseti kérelem által behatárolt területen a jogvita elbírálásához a peranyag szolgáltatási kötelezettség a feleket terheli (Pp. 3. § /3/ bekezdés), amivel összhangban rendelkezik a Pp. 141. § azon rendelkezése, mely szerint a fél tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben köteles előadni, illetve előterjeszteni. A felperes keresetében taggyűlési határozatok bírósági felülvizsgálatát kérte. E kereseti kérelemre tekintettel a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. § /1/ bekezdése szerint az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes taggyűlésének kifogásolt határozatai a Gt-be vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütköznek-e. A határozatok jogszerűtlenségét a felperes állította, így a perben releváns jogkérdés tekintetében a bizonyítási teher a felperest terhelte, aki e kötelezettségének már a keresetlevélben, majd pedig az eljárás során előterjesztett nyilatkozataiban eleget tett. Az elsőfokú bíróság a 2012. április 6. napján megtartott tárgyaláson a következő tárgyalásra halasztó végzésében a korábbi nyilatkozatokban nem szereplő adatok pontosítására történő felhívásban a perben releváns tények bizonyításához szükséges bizonyítási kérelmek tekintetében felhívást intézett a felpereshez, egyéb kérdésekben pedig a felperes által már külön felhívás nélkül felajánlott bizonyítékokat elégségesnek ítélte a jogvita elbírálásához, így további tájékoztatást, figyelmeztetést a felperes részére közölni nem volt szükséges. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 141. §

/2/ és /6/ bekezdésében foglaltakra történő figyelmeztetés mellett az ellenkérelem és az annak alapjául szolgáló bizonyítási kérelmek előterjesztésére több ízben is tájékoztatta az alperest (6. sz. idéző végzés, 13. és 15. sz. felhívás). Ilyen körülmények között az alperesi fellebbezésben hivatkozott eljárási szabálysértés nem állapítható meg.

A tanúkihallgatások szabályszerűtlenségére való alperesi hivatkozás is megalapozatlan, miután a tárgyalási jegyzőkönyvek tanúsága szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 172. /2/

bekezdése és 173. § /1/ bekezdése szerinti szükséges tájékoztatással, figyelmeztetéssel a tanúkat ellátta, megfelelően tisztázta, hogy a tanúk a felekkel milyen viszonyban vannak, s hogy ennek folytán vagy más okból nem elfogultak-e. Az pedig már a Pp. 206. /1/ bekezdése szerinti bizonyíték mérlegelési bírói tevékenység része, hogy a bíróság a felmerült bizonyítékokat a maguk összességében hogyan értékeli, és meggyőződése szerint hogyan bírálja el. A bizonyítékok szabad mérlegelésének elve egyenes következménye a szabad bizonyítás elvének. A bizonyítékok szabad mérlegelése során a bíróság értékeli, hogy a felek tényállításait az általuk rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alátámasztották-e vagy sem. A bíróság által megállapított tényállás akkor felel meg az eljárásjogi jogszabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik. A bíróság szabad mérlegelésének korlátját az indokolási kötelezettség adja. A bíróság az ítéletben köteles megjelölni a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett körülményeket, különösen azokat az okokat, amelyek miatt valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amely miatt több bizonyíték közül egyeseket figyelmen kívül hagyott, míg másoknak jelentős bizonyító erőt tulajdonított (Pp. 221. § /1/ bekezdés). A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben felmerült bizonyítékokat logikusan, okszerűen mérlegelte, helyes tényállást állapított meg, a lefolytatott bizonyításon kívül további bizonyításra a jogvita megalapozott eldöntéséhez nem lett volna szükség, így sem a bizonyítékok felülmérlegelésére (BH 2006/403. számú eseti döntés), sem további bizonyítás elrendelésére nem volt szükség. Az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges mértékben helyesen indokolta, megfelelő indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat fogadott el, s melyeket hagyott figyelmen kívül. Azon okból, hogy az alperes számára nem kedvező tényállás került megállapításra, okszerűen nem következik, hogy a bíróság a tanúvallomásokat kettős mércével mérte volna. Pusztán azért, mert a helyes, zárt logikai rendszert alkotó mérlegelési tevékenység végeredménye szerint az alperesi védekezés alapjául szolgáló tényállítások bizonyítatlanok maradtak, az eljáró bíróság bizonyíték értékelési tevékenysége nem vitatható.

Az alperesi fellebbezésben hivatkozott „új tények, körülmények” a másodfokú bíróság álláspontja szerint vagy nem minősülnek ténylegesen figyelembe vehető új ténynek és körülménynek, vagy a perbeli jogvita kimenetele szempontjából irreleváns tényállításokra vonatkozó hivatkozások tartalmazzák. A jogvita kimenetele szempontjából irreleváns, hogy a felperes a taggyűlés idején a fiáért ment-e az állomásra vagy sem, és ugyancsak nem releváns körülmény, hogy vonatok mikor

Gf.III.30.356/2012/5. szám

érkeznek a pályaudvarra. Az elsőfokú bíróság azon megállapításának, hogy a peres felek között megromlott a viszony, és 2011. november 10. napjától kezdődően a felperes fokozott óvatossággal járt el az alperestől érkezett küldemények átvételekor, nem mond ellent az a körülmény, hogy már korábban birtokvédelmi hatósági eljárás is volt folyamatban, ezért a felperesi állítások vagy az elsőfokú ítéletben tett megállapítások cáfolására indokolatlan és szükségtelen az ezzel összefüggő hatósági eljárás iratainak beszerzése. Az alperes maga sem vitatta, hogy a felperes és az alperesi társaság másik tagja között elmérgesedett viszony áll fenn, annak a körülménynek pedig, hogy mely

időponttól kezdődően áll fenn e haragos viszony, a perbeli jogvita kimenetele szempontjából relevanciája nincsen. Az alperesi társaságnál készült postai feladási jegyzékek figyelembevételük esetén sem lennének alkalmasak a felperes által bizonyított tényállás cáfolására, ugyanis a postai feladási jegyzék kizárólag valamely küldemény postai úton való kézbesítését igazolhatja, nem pedig a küldemény tartalmát. Az alperes által a másodfokú eljárásban csatolt **(V. Kft.)**-től származó szakvélemény figyelembe vételére a Pp. 235. § /1/ bekezdése alapján lehetőség nincsen, de egyebekben sem tartalmaz olyan megállapításokat, amely megingatná a felperes által csatolt, illetve az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékokat. Tény ugyanis, hogy amíg a felperesi felkérésre készült igazságügyi szakértői vélemény a felvételt készítő konkrét telefonkészülék memória tartalmának vizsgálatára irányult és ezzel kapcsolatos megállapításokat tett, addig a másodfokú eljárás során csatolt, nem igazságügyi szakértőtől származó vélemény csak általánosságban hivatkozik arra - a ... cég saját on-line adatbázisában közzétett adatok alapján -, hogy fényképfelvételek manipulálhatók.

Annak a körülménynek sincs jelentősége, hogy a felperes, ha járt is a taggyűlés tartásának időpontjában az alperesi székhelyen, milyen motivációból maradt távol a taggyűlésről, a perben releváns kérdés ugyanis az volt, hogy részére a taggyűlési meghívó szabályszerű kézbesítésére sor került-e vagy sem. Amennyiben ugyanis a taggyűlési meghívó szabályszerű kézbesítése nem történt meg, úgy a taggyűlés szabályszerű megtartására sem kerülhetett sor, és ennél fogva a taggyűlésen egyetlen jogszerű határozat hozatalára sem volt mód. A Gt. 144. § /2/ bekezdése értelmében a taggyűlésre a tagokat - megfelelő időközzel - a napirend közlésével kell meghívni. E rendelkezés jogi indoka annak biztosítása, hogy a tagok a taggyűlésre megfelelően felkészülhessenek, tisztában legyenek azzal, hogy mely kérdésekben kíván a taggyűlés döntéseket hozni. Ezért e rendelkezés betartásának garanciális, jogvédelmi funkciója van, így amennyiben az állapítható meg, hogy a meghívó elküldése nem történt meg, úgy szabályszerűnek a taggyűlés megtartása nem tekinthető. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felmerült bizonyítékok értékelésével arra a következtetésre lehetett jutni, hogy a felperes számára az alperesi társaság 2011. december 2. napján tartandó taggyűlésére szóló meghívója kézbesítésre nem került, így jogszerűen a kizárólag a felperessel egyebekben is haragos viszonyban álló másik tag jelenlétében a taggyűlés megtartására és taggyűlési határozatok hozatalára nem kerülhetett sor. Amennyiben a taggyűlés nem volt megtartható, úgy nincs jelentősége annak az

- 10 -

elsőfokú bíróság által adott másodlagos indokolásnak, hogy a szerződésmintáról a szabad tartalmú társasági szerződésre való áttéréshez milyen tartalmú határozat hozatalára lett volna szükség.

Összességében a fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. Az alperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képviselétével kapcsolatosan felmerült és az ítéletábra által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /3/ és /5/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból.

Szeged, 2012. november hó 26. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk. Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró